

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง
ในเขตตำบลกระโสบ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

Factors Affecting Smoking Behavior of Female Students in Krasob sub-District,
Muang District, Ubon Ratchathani Province

วิทิน สร้อยเพชร¹, ดร.นิพนธ์ มานะสถิตพงศ์²
Within Sroipecth¹, Nipon Manasathidpong²

หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ในเขตตำบลกระโสบ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ศึกษาใน นักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 1-6 ทั้งหมด ในเขต ตำบลกระโสบ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 674 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้สถิติทดสอบ Chi-Square ผลการวิจัยพบว่านักเรียนหญิงทั้งหมด 674 คน มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ จำนวน 59 คน ร้อยละ 8.75 และไม่สูบบุหรี่ จำนวน 615 คน ร้อยละ 91.25 คน กลุ่มที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ มีความรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับปานกลาง มีเจตคติที่เหมาะสมต่อการสูบบุหรี่ระดับปานกลาง มีความสามารถในการเข้าถึงได้ อยู่ในระดับสูง การควบคุมของบิดามารดาอยู่ในระดับต่ำ การเป็นตัวแทนด้านการสูบบุหรี่ของบิดามารดาและเพื่อนอยู่ในระดับต่ำ แรงสนับสนุนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับสูง แรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง และแรงสนับสนุนด้านสิ่งของหรือบริการ อยู่ในระดับปานกลาง โดยสาเหตุที่เริ่มสูบบุหรี่เพราะอยากทดลองสูบบมากที่สุด ร้อยละ 71.19 มีคนในครอบครัวสูบบุหรี่ ร้อยละ 64.41 ความถี่ในการสูบบุหรี่ น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง ร้อยละ 35.59 โดยมีค่าใช้จ่ายในการ สูบบุหรี่ต่อเดือน น้อยกว่า 100 บาท ร้อยละ 55.93 โอกาสในการสูบบุหรี่ พบว่า เมื่อไปเที่ยวกลางคืน/ดื่มสุรา มากที่สุด ร้อยละ 71.19 ส่วนสถานที่ที่นักเรียนมักจะสูบบุหรี่ พบว่า เรค/ผับ มากที่สุด ร้อยละ 66.10 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุปัจจุบัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองของนักเรียนต่อเดือน ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวปัจจุบัน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง ปัจจัยนำที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ระดับความรู้ และเจตคติต่อการสูบบุหรี่ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ความสามารถในการเข้าถึงได้ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การควบคุมของบิดามารดา การเป็นตัวแทนของบิดามารดาและเพื่อน แรงสนับสนุนด้านอารมณ์ แรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร และแรงสนับสนุนสิ่งของและบริการ ส่วนระดับชั้นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสบ

คำสำคัญ: ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม พฤติกรรมการสูบบุหรี่ นักเรียนหญิง

Abstract

This research aimed to study smoking behavior in secondary female students in Krasob sub-District, Mueng District, Ubon Ratchathani Province. Data were collected from total number of 674 secondary female students in Krasob Sub-district by using questionnaires. Statistical analysis employed percentage, mean, standard deviation and Chi-Square Test. The results revealed that 8.75 percent of the study population smoke. The smokers acquired knowledge and attitude towards smoking at medium level. Accessibility to cigarette was found at high level, parents' control at low level, role model of parents and friends at low level, emotional support at high level, information support at medium level, and emotional support at medium level. It was also found that majority cause of first smoking were curiosity (71.19%), smoking in family members (64.41%). They smoke less than once a week by 35.59%. Total expenditure for cigarettes is less than 100 baht a month by 55.93% and 71.19% of them smoke when going out at night while the smoking places are disco pubs (66.10%). In addition, it was found that demographic characteristics; age, academic achievement, monthly income, family status, parents' educational status and occupation, were significantly associated with smoking habit but learning class was not associated with smoking habit. Predisposing factor; knowledge, and attitude, were significantly associated with smoking habit. Enabling factors; accessibility to cigarette was significantly associated with smoking habit. Reinforcing factors; parents' control and role model of parents and friends, emotional support, information support and emotional support, were significantly associated with smoking behavior.

Keywords: Predisposing factor, Enabling factor, Reinforcing factors, Smoking habit, Female students

บทนำ

การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นยังเป็นสารเสพติด “ตั้งต้น” ที่นำไปสู่การติดสิ่งเสพติดอื่นๆ ทั้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย (ประกิต วาทีสาธกิต, 2554, หน้า 3) การริเริ่มสูบบุหรี่เร็วขึ้นจะเพิ่มโอกาสเสี่ยงต่อการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร การสูบบุหรี่ตั้งแต่อายุยังน้อยจะมีผลทำให้สูบบุหรี่เป็นนิสัย ซึ่งมีแนวโน้มจะเป็นคนสูบบุหรี่จัดในอนาคต ทำให้ยากต่อการเลิกสูบและมีโอกาสเจ็บป่วยมากกว่าคนที่สูบในวัยผู้ใหญ่ (ศรีธัญญา เบญจกุล, 2550, หน้า 15) และจากรายงานการวิจัย เรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ และพฤติกรรมกรรมการเลิกบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครพบว่านักศึกษาที่สูบบุหรี่ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทยและเป็นนักศึกษาชั้น

ปีที่ 2 ในคณะบริหารธุรกิจงานมากที่สุด ร้อยละ 28.1 (สุขุมลย์ ประสมศักดิ์, 2552 หน้า 1)

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีการสำรวจ การสูบบุหรี่ของคนไทยทั้งประเทศครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2519 พบว่า มีผู้สูบบุหรี่จำนวน ทั้งสิ้น 8.6 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 30.10 จากการสำรวจใน พ.ศ. 2544 พบว่า ประเทศไทยมีผู้สูบบุหรี่เป็นประจำจำนวน ทั้งสิ้น 10.60 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 20.60 ของประชากรที่มีอายุมากกว่า 11 ปี ผลจากการสำรวจพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ปี 2554 พบว่าประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 53.9 ล้านคน เป็นผู้สูบบุหรี่ 11.5 ล้านคน หรือร้อยละ 21.4 โดยเป็นผู้ที่สูบบุหรี่เป็นประจำ 9.9 ล้านคน(ร้อยละ 18.4) และเป็นผู้ที่สูบบุหรี่นานๆ

ครึ่ง 1.6 ล้านคน (ร้อยละ 2.9) โดยอัตราการสูบบุหรี่ของผู้ชายมากกว่าผู้หญิง 20 เท่า คือร้อยละ 41.7 และ 2.1 ตามลำดับ เป็นผู้ที่ยอยู่นอกเขตเทศบาลมากกว่าในเขตเทศบาล 1.4 เท่า คือ ร้อยละ 23.5 และ 17.3 ตามลำดับ (สำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ , 2557, ออนไลน์)

อย่างไรก็ตามสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วงคือ การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิง ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อพิจารณาจากประเภทของบุหรี่ยี่สิบส่วนใหญ่ พบว่าบุหรี่ยี่สิบมีแนวโน้มการบริโภคเพิ่มขึ้นในวัยรุ่นหญิง โดยความแตกต่างของอัตราการสูบบุหรี่ในประชากรชายเทียบกับประชากรหญิงเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจาก 10 เท่าในปี พ.ศ.2534 เป็น 20 เท่า ในปี 2552 คือ เพศหญิงเท่ากับร้อยละ 2.01 และเพศชายเท่ากับร้อยละ 40.46 (ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมการบริโภคยาสูบ, 2552 หน้า 3) เหตุผลที่ทำให้ผู้หญิงสูบบุหรี่นั้นมีหลายประการคือ อิทธิพลของพ่อแม่ กลุ่มเพื่อนที่สูบบุหรี่ อยากรู้อย่างเพื่อน อยากรู้อย่างตัวแบบในสังคม และสภาพแวดล้อมที่มีการสูบบุหรี่ เช่นการไปเที่ยวระหว่างเพื่อนฝูงที่มีการดื่มเหล้าและสูบบุหรี่ ร่วมกับการชักจูงโดยตรง ชักชวนให้สูบบุหรี่จากเพื่อนฝูง หรือการชักชวนโดยอ้อมโดยการสูบบุหรี่ให้เห็น ความรู้สึกอยากรู้อยากทดลองอยากรู้การมีผลการเรียนอ่อน การมีความเชื่อบางอย่างเกี่ยวกับผลของการสูบบุหรี่ (เยาวชนไทยกับการสูบบุหรี่ ข้อเท็จจริง, 2552, ออนไลน์)

สถานการณ์การสูบบุหรี่ของเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า อัตราการสูบบุหรี่และปริมาณการสูบบุหรี่ของผู้สูบบุหรี่ปัจจุบันของประชากรหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ปี 2544, 2550 และ 2554 เท่ากับร้อยละ 0.87, 0.64 และ 0.22 ปริมาณการสูบบุหรี่ของผู้สูบบุหรี่ปัจจุบัน เท่ากับ 7.42, 4.41 และ 5.63 มวนต่อคนต่อวัน (สำนักควบคุมการบริโภคยาสูบ กรมควบคุมโรค กระทรวง, 2555, หน้า 17) จากการสุ่มตัวอย่างนักเรียนอายุ 13-18 ปี โรงเรียนในเขตรับผิดชอบของตำบลกระโสม จำนวน 500 คน พบว่า มีนักเรียนหญิงร้อยละ 25 เคยทดลองสูบบุหรี่มาแล้วอย่างน้อยคนละ 1 ครั้ง นักเรียนหญิงร้อยละ 15 เคยสูบบุหรี่มาแล้ว คนละอย่างน้อย 1 มวน นักเรียนหญิงร้อยละ 3 สูบบุหรี่เป็นประจำ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการ

สูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงค่อนข้างมีอยู่จำกัด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง รวมถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมดังกล่าวนี้มาศึกษาว่า ปัจจัยดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการหาทางป้องกัน ควบคุม แก้ไขปัญหา กำหนดนโยบายและลดอันตรายที่เกิดจากพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ตามแนวคิดทฤษฎีการวิเคราะห์พฤติกรรมสุขภาพ PRECEDE Framework ของ Green และ คณะ (Green et al, 1999, หน้า 135) ซึ่งกล่าวถึงปัจจัยที่อธิบายพฤติกรรมที่เป็นปัญหา 3 กลุ่ม ประกอบด้วยปัจจัยนำ (Predisposing Factors) ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors) และปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยนำ (Predisposing Factors) ได้แก่ รายได้ และผลการเรียน ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors) ได้แก่ ความสามารถในการเข้าถึงได้ และปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors) ได้แก่ การควบคุมของบิดามารดา การเป็นตัวแทนด้านการสูบบุหรี่ของบิดามารดาและเพื่อน และแรงสนับสนุนด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสิ่งของและบริการ โดยผู้วิจัยต้องการทราบว่าปัจจัย 3 กลุ่มนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงอย่างไร เพื่อสามารถทำความเข้าใจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงได้ และเป็นแนวทางแก้ปัญหาที่ตั้งได้กล่าวมาแล้ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยนำของการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยเอื้อของการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัด

อุบลราชธานี

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยเสริมของการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

2.4 เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

2.5 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม กับพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ “นักเรียนหญิง” ซึ่งเป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 1-6 ในเขต ตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2556 จำนวน 674 คน การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในประชากรทั้งหมด

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ประกอบด้วย

2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- อายุปัจจุบัน
- ระดับชั้น
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองของนักเรียนต่อเดือน
- ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวปัจจุบัน
- ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
- อาชีพของผู้ปกครอง

2.1.2 ปัจจัยนำ (Predisposing Factors)

- ความรู้เกี่ยวกับกาสูบบุหรี่
- เจตคติต่อการสูบบุหรี่

ได้แก่

ได้แก่

2.1.3 ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors)

- ความสามารถในการเข้าถึงได้ (Accessibility)

2.1.4 ปัจจัยเสริม (Reinforcing Factors)

- การควบคุมของบิดามารดา
- การเป็นตัวแทนด้านการสูบบุหรี่ของบิดามารดาและเพื่อน
- แรงสนับสนุนด้านอารมณ์ (Emotional Support)
- แรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (Informational Support)
- แรงสนับสนุนด้านสิ่งของหรือบริการ (Tangible Support)

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

พฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ “นักเรียนหญิง” ซึ่งเป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 1-6 ในเขต ตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2556 จำนวน 674 คน การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในประชากรทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม ซึ่งได้

ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 – 1.00 ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับบุหรี่ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 มีค่าความยาก (Level of Difficult : p) เท่ากับ .54 และมีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power : r) เท่ากับ .92 แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ หากค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ Cronbrach's Alpha Coefficient โดยภาพรวม

ได้แก่

มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้สถิติทดสอบ Chi-Square

ผลการวิจัย

1. นักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 674 คน เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ จำนวน 59 ร้อยละ 8.75 และเป็นผู้ไม่สูบบุหรี่ จำนวน 615 คน คิดเป็นร้อยละ 91.25 คน โดยมีอายุระหว่าง 17 ปี ขึ้นไป มากที่สุด ร้อยละ 36.20 เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด ร้อยละ 19.89 มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.00 - 2.99 มากที่สุด ร้อยละ 76.41 รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองส่วนใหญ่ 1,000 - 2,000 บาท ต่อเดือน ร้อยละ 86.94 ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวปัจจุบัน ส่วนใหญ่อยู่ร่วมกับบิดา-มารดา ร้อยละ 94.21 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 88.43 อาชีพของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 88.13

ส่วนกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ จำนวน 615 คน พบว่า มีอายุระหว่าง 17 ปี ขึ้นไป มากที่สุด ร้อยละ 34.31 เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด ร้อยละ 19.51 รองลงมา มัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 18.37 ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.00 - 2.99 ร้อยละ 80.33 รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองส่วนใหญ่ 1,000 - 2,000 บาท ต่อเดือน ร้อยละ 49.15 ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวปัจจุบัน ส่วนใหญ่อยู่ร่วมกับบิดา-มารดา ร้อยละ 98.54 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 88.78 อาชีพของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 91.22 ส่วนกลุ่มที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ จำนวน 59 คน พบว่า มีอายุระหว่าง 17 ปี ขึ้นไป มากที่สุด ร้อยละ 55.93 เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

มากที่สุด ร้อยละ 37.29 มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.99 มากที่สุด ร้อยละ 64.41 รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองส่วนใหญ่ 1,000 - 2,000 บาท ต่อเดือน ร้อยละ 90.57 ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวปัจจุบัน อยู่ร่วมกับบิดา-มารดา มากที่สุด ร้อยละ 49.15 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 84.75 อาชีพของผู้ปกครอง มีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด ร้อยละ 59.53

2. ผลการศึกษาปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม พบว่า นักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 674 คน มีความรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่อยู่ในระดับสูง ($\mu = 11.56$, S.D.=1.82) เจตคติที่เหมาะสมต่อการสูบบุหรี่ระดับสูง ($\mu = 4.70$, S.D.=0.52) ความสามารถในการเข้าถึงได้ อยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.74$, S.D.=0.18) การควบคุมของบิดามารดาอยู่ในระดับต่ำ ($\mu = 1.51$, S.D.=0.40) การเป็นตัวแบบด้านการสูบบุหรี่ของบิดามารดาและเพื่อนอยู่ในระดับต่ำ ($\mu = 2.11$, S.D.=0.41) แรงสนับสนุนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.52$, S.D.=0.42) แรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.43$, S.D.=0.85) และแรงสนับสนุนด้านสิ่งของหรือบริการ อยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.43$, S.D.=0.85) ส่วนในกลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ จำนวน 615 คน มีความรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับสูง ($\mu = 11.95$, S.D.=1.14) มีเจตคติที่เหมาะสมต่อการสูบบุหรี่ระดับสูง ($\mu = 4.82$, S.D.=0.62) มีความสามารถในการเข้าถึงได้ อยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.80$, S.D.=0.17) การควบคุมของบิดามารดาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.53$, S.D.=0.99) การเป็นตัวแบบด้านการสูบบุหรี่ของบิดามารดาและเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.62$, S.D.=0.15) แรงสนับสนุนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.60$, S.D.=1.48) แรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.43$, S.D.=0.22) และแรงสนับสนุนด้านสิ่งของหรือบริการ อยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.65$, S.D.=0.49) ส่วนกลุ่มที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ จำนวน 59 คน มีความรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 7.39$, S.D.=2.27) มีเจตคติที่เหมาะสมต่อการสูบบุหรี่ระดับปานกลาง ($\mu =$

3.37, S.D.=0.66) มีความสามารถในการเข้าถึงได้ อยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.31$, S.D.=0.40) การควบคุมของบิดามารดาอยู่ในระดับต่ำ ($\mu = 1.42$, S.D.=0.11) การเป็นตัวแทนด้านการสูบบุหรี่ของบิดามารดาและเพื่อนอยู่ในระดับต่ำ ($\mu = 1.98$, S.D.=0.99) แรงสนับสนุนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับสูง ($\mu = 3.74$, S.D.=1.05) แรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.55$, S.D.=0.48) และแรงสนับสนุนด้านสิ่งของหรือบริการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 4.43$, S.D.=0.85)

3. พฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสบ อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่ามีพฤติกรรมสูบบุหรี่ จำนวน 59 คน ร้อยละ 8.75 และไม่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ จำนวน 615 คน ร้อยละ 91.25 ในส่วนของพฤติกรรมการสูบบุหรี่นั้นพบว่าสาเหตุที่เริ่มสูบบุหรี่เพราะอยากทดลองสูบ มากที่สุด ร้อยละ 71.19 มีคนในครอบครัวสูบบุหรี่ ร้อยละ 64.41 ส่วนความถี่ในการสูบบุหรี่น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง ร้อยละ 35.59 โดยมีค่าใช้จ่ายในการสูบบุหรี่ต่อเดือนน้อยกว่า 100 บาท ร้อยละ 55.93 โอกาสในการสูบบุหรี่พบว่า เมื่อไปเที่ยวกลางคืน/ดื่มสุรา มากที่สุด ร้อยละ 71.19 ส่วนสถานที่ที่นักเรียนมักจะสูบบุหรี่ พบว่า เคา/ผับ มากที่สุด ร้อยละ 66.10

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสบ อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสบ อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ อายุปัจจุบัน ($X^2 = 56.67$, df = 3, P-value = 0.000) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($X^2 = 629.59$, df = 2, P-value = 0.000) รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองของนักเรียนต่อเดือน ($X^2 = 1,416.63$, df = 3, P-value = 0.000) ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวปัจจุบัน ($X^2 = 1,176.62$, df = 2, P-value = 0.000) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ($X^2 = 2,306.32$, df = 5, P-value = 0.000) และอาชีพของผู้ปกครอง ($X^2 = 1,440.53$, df = 3, P-value = 0.000) ส่วนระดับชั้น ($X^2 = 10.32$, df = 5, P-value = 0.067) ไม่มีความ

สัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสบ อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี

5. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสบ อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี 2 พบว่า ปัจจัยนำได้แก่ ระดับความรู้ ($X^2 = 2,861.24$, df = 8, P-value = 0.000) เจตคติต่อการสูบบุหรี่ ($X^2 = 2,861.24$, df = 8, P-value = 0.000) ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ความสามารถในการเข้าถึงได้ ($X^2 = 1,147.47$, df = 2, P-value = 0.000) และปัจจัยเสริม ได้แก่ การควบคุมของบิดามารดา ($X^2 = 299.92$, df = 3, P-value = 0.000) การเป็นตัวแทนของบิดามารดาและเพื่อน ($X^2 = 302.93$, df = 8, P-value = 0.000) แรงสนับสนุนด้านอารมณ์ ($X^2 = 775.14$, df = 4, P-value = 0.000) แรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร ($X^2 = 1,464.39$, df = 10, P-value = 0.000) และแรงสนับสนุนสิ่งของและบริการ ($X^2 = 1,186.90$, df = 13, P-value = 0.000) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสบ อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 674 คน มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ จำนวน 59 คน ร้อยละ 8.75 และไม่สูบบุหรี่ จำนวน 615 คน ร้อยละ 91.25 คน กลุ่มที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่มีความรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับปานกลาง มีเจตคติที่เหมาะสมต่อการสูบบุหรี่ระดับปานกลาง มีความสามารถในการเข้าถึงได้ อยู่ในระดับสูง การควบคุมของบิดามารดาอยู่ในระดับต่ำ การเป็นตัวแทนด้านการสูบบุหรี่ของบิดามารดาและเพื่อนอยู่ในระดับต่ำ แรงสนับสนุนด้านอารมณ์อยู่ในระดับสูง แรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง และแรงสนับสนุนด้านสิ่งของหรือบริการ อยู่ในระดับปานกลาง โดยสาเหตุที่เริ่มสูบบุหรี่เพราะอยากทดลองสูบ มากที่สุด ร้อยละ 71.19 มีคนในครอบครัวสูบบุหรี่ ร้อยละ 64.41 ความถี่ในการสูบบุหรี่ น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง ร้อยละ 35.59 โดยมีค่าใช้จ่ายในการสูบบุหรี่ต่อเดือน

น้อยกว่า 100 บาท ร้อยละ 55.93 โอกาสในการสูบบุหรี่พบว่า เมื่อไปเที่ยวกลางคืน/ดื่มสุรามากที่สุด ร้อยละ 71.19 ส่วนสถานที่ที่นักเรียนมักจะสูบบุหรี่ พบว่า เชน/ผับมากที่สุด ร้อยละ 66.10

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ปัจจุบัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองของนักเรียนต่อเดือน ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวปัจจุบัน ระดับการศึกษาของผู้ปกครองและอาชีพของผู้ปกครอง ปัจจัยนำที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ระดับความรู้ และเจตคติต่อการสูบบุหรี่ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ความสามารถในการเข้าถึงได้ การควบคุมของบิดามารดา การเป็นตัวแทนของบิดามารดาและเพื่อน และปัจจัยเสริม ได้แก่ แรงสนับสนุนด้านอารมณ์ แรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร และแรงสนับสนุนสิ่งของและบริการ ส่วนระดับชั้นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม

การอภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัย มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1 อายุปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายได้ว่า อายุเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความสามารถในการดูแลสุขภาพของตนเอง (Orem 1985 : 155) โดยผลการวิจัยพบว่าในกลุ่มสูบบุหรี่มีอายุระหว่าง 17 ปีขึ้นไป มากที่สุด ร้อยละ 55.93 สอดคล้องกับผลการศึกษาของประภาพร โพธิ์ทอง (2551, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาโรงเรียนเซนต์จอห์นโปลิเทคนิค กรุงเทพมหานคร พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 ระดับชั้นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี อธิบายได้ว่า การที่นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ หรือไม่สูบบุหรี่ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับชั้นที่ศึกษาอยู่ ผลการศึกษาครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุขุมาลัย ประสมศักดิ์ (2552, หน้า 1-6) ศึกษาปัจจัยและผลที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ และพฤติกรรมการเลิกบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 33.2 ในคณะบริหารธุรกิจ อายุเฉลี่ย 21.3 ปี บุคคลในครอบครัวของนักศึกษาที่สูบบุหรี่ คือ บิดาและพี่ชาย ปัจจัยด้านความรู้ทัศนคติ และความเชื่อเกี่ยวกับการสูบบุหรี่นั้น คะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลางคือ 6.12 ระดับทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ในภาพรวมส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการสูบบุหรี่ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษา ส่วนใหญ่จะเริ่มสูบบุหรี่ระหว่างอายุ 16-18 ปี ด้วยสาเหตุจากการอยากลองโดยเพื่อนชักชวน และเคยตั้งใจเลิกสูบบุหรี่แต่เลิกไม่สำเร็จ

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นคุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพสมอง สอดคล้องกับผลการศึกษาของนันทิชา ภาษา (2550, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .01

1.4 รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองของนักเรียนต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายได้ว่ารายได้

เป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งที่จะบอกถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคลนั้น เพราะรายได้จะนำมาซึ่งสิ่งที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและการได้มาของความสุขในตนเอง จึงทำให้พฤติกรรมต่างๆ ผู้ที่มีรายได้ต่างกันก็แสดงออกในลักษณะต่างกันออกไปด้วย ดังนั้นวัยรุ่นและเยาวชนที่มีรายได้มาก ก็สามารถที่จะใช้จ่ายได้อย่างฟุ่มเฟือย มีโอกาสมากกว่าวัยรุ่นและเยาวชนที่มีรายได้น้อย สอดคล้องกับผลการศึกษาของนันทิตา ภาษา (2550, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์ พบว่า รายได้ในแต่ละวัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .01

1.5 ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว ปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 อธิบายได้ว่า ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวเป็นปัจจัยหนึ่งในการดำเนินชีวิต ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ซึ่งพฤติกรรมนี้มักพบในนักเรียนหญิงที่มาจากครอบครัวทางสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจต่ำขาดพ่อแม่เป็นที่พึ่งทางใจ สอดคล้องกับผลการศึกษาของนันทิตา ภาษา (2550, บทคัดย่อ) พบว่า ลักษณะที่หักอกอาศัยและความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .01

1.6 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายได้ว่าระดับการศึกษาเป็นตัวบ่งบอกโอกาสและประสบการณ์ในการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Pender ซึ่งกล่าวว่าการศึกษาเป็นผลต่อการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติ เป็นผลให้บุคคลมีการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพในทางบวก โดยทั่วไปคนที่มีการศึกษาสูง จะมีความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติด้านสุขภาพอนามัยดีกว่าผู้มีการศึกษาต่ำ โดยผู้มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสแสวงหา สิ่งที่เป็นประโยชน์ หรือ

เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสุขภาพ ซึ่งแตกต่างจากผู้ที่มีการศึกษาน้อย (Pender 1987 : 63) แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของวรเพ็ญ ชมตง, อรอุมา สมคะเน และกฤษณา กุลวิมล (2552 , บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี ตำบลห้วยโจด อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่าระดับการศึกษาและระดับความรู้ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น

1.7 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายได้ว่า อาชีพเป็นการทำมาหากินจากการทำงานหรือกิจกรรมใดๆ ที่ก่อให้เกิดรายได้ การมีอาชีพ เป็นสิ่งสำคัญในวิถีชีวิตและการดำรงชีพในปัจจุบัน เพราะอาชีพเป็นการสร้างรายได้เพื่อเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัว อาชีพก่อให้เกิดผลผลิตและการบริการ การที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพที่สร้างรายได้สูงย่อมส่งผลต่อนักเรียนและสมาชิกในครอบครัว ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของวรเพ็ญ ชมตง, อรอุมา สมคะเน และกฤษณา กุลวิมล (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น อายุ 15-24 ปี ตำบลห้วยโจด อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว พบว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น

2. ปัจจัยนำ พบว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ ระดับความรู้ และเจตคติต่อการสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

2.1 ระดับความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายได้ว่า การที่บุคคลมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นอย่างดี จะก่อให้เกิดความมั่นใจ ในการปฏิบัติเพื่อสุขภาพที่ดีของตนเอง และครอบครัวและนำไปสู่การมีพฤติกรรมการป้องกันโรคที่ถูกต้อง สอดคล้องกับแนวคิดของ Orem (1995 : 56) เชื่อว่า

ความรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการดูแลตนเอง เมื่อบุคคลมีความเข้าใจในเรื่องใดก็จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น บุคคลที่สามารถดูแลตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องมีความรู้เกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมของตนเอง และใช้ความรู้ในการคิดพิจารณาและตัดสินใจ ปฏิบัติกิจกรรมดูแลตนเอง บุคคลที่มีความรู้ต่างกันจะมีการแสดงออกทางพฤติกรรมแตกต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ มีความรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับสูง ส่วนกลุ่มที่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ มีความรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการศึกษานันทิษา ภาษา (2550, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์ พบว่าความรู้ทั่วไปในเรื่องของบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 เจตคติต่อการสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายได้ว่าเจตคติเป็นความรู้ลึกซึ้งของบุคคลที่มีผลต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ ไปทิศทางใดทิศทางหนึ่ง จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ มีเจตคติที่เหมาะสมต่อการสูบบุหรี่ระดับสูง ส่วนกลุ่มที่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ มีเจตคติที่เหมาะสมต่อการสูบบุหรี่ระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการศึกษานันทิษา ภาษา (2550, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์ พบว่าความรู้ทั่วไปในเรื่องของบุหรี่ ที่ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ปัจจัยเอื้อ พบว่าปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ความสามารถในการเข้าถึงได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัด

อุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.1 ความสามารถในการเข้าถึงได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายได้ว่า ความสามารถในการเข้าถึงได้ หมายถึง การที่นักเรียนสามารถหาซื้อบุหรี่ได้โดยสะดวก สอดคล้องผลการศึกษานันทิษา ภาษา (2551, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาโรงเรียนเซนต์จอห์นโพลีเทคนิค กรุงเทพมหานคร พบว่า ความยากง่ายในการเข้าถึงแหล่งซื้อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ปัจจัยเสริม พบว่า การควบคุมของบิดามารดา การเป็นตัวแทนของบิดามารดาและเพื่อน แรงสนับสนุนด้านอารมณ์ แรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร และแรงสนับสนุนสิ่งของและบริการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.1 การควบคุมของบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายได้ว่าการควบคุมของบิดามารดาเป็นการปฏิบัติของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียนหญิงในลักษณะการออกคำสั่ง การแนะนำ ติดตาม ชักถามการเป็นแบบอย่างในเรื่องต่างๆ เช่น การคบเพื่อน การใช้ยา การใช้เวลาว่าง การปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในบ้านการสูบบุหรี่ จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ มีการควบคุมของบิดามารดาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มที่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ มีการควบคุมของบิดามารดาอยู่ในระดับต่ำ สอดคล้องกับผลการศึกษานันทิษา ภาษา (2552, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น อายุ 15-24 ปี ตำบล ห้วยโจด อำเภอดอนนาค จังหวัดสระแก้ว พบว่าในครอบครัว

ของวัยรุ่นส่วนใหญ่มีคนสูบบุหรี่มีการปลูกฝังให้ความรู้เรื่อง บุหรี่ ถ้าคนในครอบครัวทราบว่าวัยรุ่น สูบบุหรี่จะไม่ถูกดู ค้าและลงโทษ ถ้าวัยรุ่นสูบบุหรี่จะไม่สามารถสูบบุหรี่ในบ้าน ได้

4.2 การเป็นตัวแทนของบิดามารดาและเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง ในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการ วิจัย อธิบายได้ว่า บิดามารดาและเพื่อนที่มีอิทธิพลและเป็น แรงผลักดันต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบุคคล จากผลการ วิจัยพบว่า นักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มที่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ มีคนใน ครอบครัวสูบบุหรี่ ร้อยละ 64.41 สอดคล้องกับ ผลการ ศึกษาของวรเพ็ญ ชมดง, อรรจุมมา สมคนเ และกฤษณา กุล วิมล (2552 , บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น อายุ 15-24 ปี ตำบลห้วย โจด อำเภอดอนจาน จังหวัดสระแก้ว พบว่าในครอบครัว ของวัยรุ่นส่วนใหญ่มีคนสูบบุหรี่ โดยบุคคลในครอบครัวของ วัยรุ่นที่สูบบุหรี่มากที่สุดคือ พ่อ รองลงมาคือญาติ ด้านเพื่อน สอดคล้องกับผลการศึกษาของประภาพร โพธิ์ทอง (2551, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของนักศึกษาโรงเรียนเซนต์จอห์นโปลีเทคนิค กรุงเทพมหานคร พบว่า การสูบบุหรี่ของบุคคลในครอบครัว อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสู บุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้อง กับผลการศึกษาของปรียาพร ชูเอียด และ นรลักษ์ณธ์ เอื้อ กิจ (2550, หน้า 48-49) ที่ศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับ การสูบบุหรี่ของนักศึกษาวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาใน เขตภาคใต้ตอนบนประเทศไทย พบว่าอิทธิพลของกลุ่ม เพื่อนและความคาดหวัง ในผลลัพธ์ในทางบวกมีความ สัมพันธ์ทางบวกกับการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4.3 แรงสนับสนุนด้านอารมณ์ แรงสนับสนุน ด้านข้อมูลข่าวสาร และแรงสนับสนุนสิ่งของและบริการมี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงใน เขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการ วิจัย อธิบายได้ว่า แรงสนับสนุนด้านอารมณ์ เป็นการแสดง ความรัก การดูแลเอาใจใส่ การให้กำลังใจ ความรู้สึกเชื่อมั่น และไว้วางใจ รวมถึงการกระตุ้นและตักเตือนจากบุคคลอื่น เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเอง จากบุหรี่ได้ แรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เป็นการให้ ข้อมูลความรู้ ข่าวสาร ข้อเท็จจริง การแนะนำหรือการให้ ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน จากบุคคล อื่นในเรื่องต่างๆ รวมถึงวิธีการที่ป้องกันตนเองจากบุหรี่ เพื่อ ช่วยให้นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจาก บุหรี่ได้ ส่วนแรงสนับสนุนสิ่งของและบริการ เป็นการจัดหา และช่วยเหลือโดยตรง ในด้านวัตถุ สิ่งของและบริการใน เรื่องต่างๆ จากบุคคลอื่น เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากบุหรี่ได้ สอดคล้องกับผลการ วิจัยของของนนทิชา ภาษา (2550, บทคัดย่อ) ที่ศึกษา พฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายชั้น มัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนเบญจมราชาอนุสรณ์ พบว่า แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อต่างๆ แหล่งข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับจากเพื่อนแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากครู แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของประภา พร โพธิ์ทอง (2551, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความ สัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาโรงเรียน เซนต์จอห์นโปลีเทคนิค กรุงเทพมหานคร พบว่า การได้รับ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสูบบุหรี่จากสื่อต่างๆ มีความ สัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้ จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าการได้รับแรง สนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ควรกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการให้สุขศึกษาและประชาสัมพันธ์ ทั้งในเรื่องของสื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ ไปสเตอร์ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องของการป้องกันการสูบบุหรี่และสิ่งเสพติดต่างๆ นำไปสู่การตระหนักรู้ และมีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่และสิ่งเสพติดต่างๆ ที่ถูกต้อง และเหมาะสม

1.2 จากผลการวิจัยพบว่าระดับความรู้ และเจตคติต่อการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

1.2.1 โรงเรียน ซึ่งเป็นหน่วยงาน ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ควรนำผลการวิจัย มาประกอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องของการป้องกันการสูบบุหรี่ นำไปสู่การตระหนักรู้ และมีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ที่ถูกต้องเหมาะสม และควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่ ให้เกิดการรับรู้ว่าการสูบบุหรี่เป็นสิ่งที่ไม่ดี ไม่เป็นที่ยอมรับจากสังคม วางแนวทางในการป้องกัน และสอนให้หลีกเลี่ยงจากเพื่อนที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ให้มากที่สุด

1.2.2 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับโรงเรียน และมีบทบาทเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของนักเรียน ควรส่งเสริมการดำเนินงานสุขศึกษาในโรงเรียนและชุมชน ประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงนักเรียน ประชาชน ทุกกลุ่มมากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนและประชาชนทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ เพื่อนำไปสู่ความตระหนักรู้ และพฤติกรรมทางการป้องกันการสูบบุหรี่ ที่ถูกต้อง และเหมาะสม และควรจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะส่วนบุคคลตลอดจนความเชื่อความสามารถในตนเอง ในการป้องกันการสูบบุหรี่

1.2.3 ครอบครัวควรมีการปลูกฝังนักศึกษาหญิงให้มีเจตคติทางลบต่อพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ โดยการอบรมสั่งสอนให้ความรู้ สร้างความเข้าใจและการตระหนักรู้เกี่ยวกับโทษของการสูบบุหรี่ที่จะเกิดขึ้นโดยเฉพาะผลที่จะเกิดต่อเพศหญิงทั้งในระยะสั้น และบิดามารดาควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสมาชิกในครอบครัว อบรมสั่งสอนให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหา การควบคุมของบิดามารดา ควรมีการควบคุมที่เหมาะสม มีเหตุผล มีการวางกฎระเบียบที่แน่นอน การติดตาม ชักถาม และให้คำแนะนำที่เหมาะสมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ เนื่องจากผลการศึกษาพบว่าระดับความรู้ เจตคติต่อการสูบบุหรี่ การควบคุมของบิดามารดา การเป็นต้นแบบของบิดามารดาและเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในเขตตำบลกระโสม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 จากผลการวิจัยพบว่าสถานที่ที่นักเรียนมักจะสูบบุหรี่ พบว่า เคา/ฝับ มากที่สุด ร้อยละ 66.10 ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ควรประสานกับหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องประชุมชี้แจงผู้ประกอบการสถานบริการ สร้างความเข้าใจและบันทึกข้อตกลงกับผู้ประกอบการเพื่อการกำกับดูแลควบคุมสถานบริการ แหล่งบันเทิงเรียมย์ต่างๆ มิให้มีการฝ่าฝืนกฎหมาย ให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันเด็กและเยาวชน เข้ามั่วสูบบุหรี่ ดื่มสุรา และนำไปสู่การเสพยาเสพติดต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาโรงเรียนในเขตตำบลกระโสมเพียงตำบลเดียว ดังนั้น ควรวิจัย ในระดับอำเภอ หรือระดับจังหวัด หรือวิจัยในแต่ละพื้นที่เพื่อให้ได้ข้อมูลในภาพรวมและข้อมูลของพื้นที่ที่ศึกษาอย่างละเอียดขึ้น

2.2 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา เพื่อเป็นการพัฒนางานวิจัย ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) หรือการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อหารูปแบบสร้างการ

มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาสุขภาพและการป้องกันการสูบบุหรี่ที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลของตัวแปรด้านชีวสังคม เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวปัจจุบัน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ให้ทราบว่าตัวแปรใดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียน เพื่อนำผลการศึกษาดังกล่าวไปวางแผนการดำเนินงานปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการป้องกันการสูบบุหรี่ให้ถูกต้องเหมาะสม

2.4 ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสูบบุหรี่และการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียน โดยศึกษาเชิงคุณภาพในบริบทเชิงสังคม วัฒนธรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกสำหรับเป็นแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันการสูบบุหรี่จะได้ขยายวงกว้างออกไปอีก

2.5 ควรมีการศึกษา ผลของโปรแกรมการให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่ โดยมีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในชุมชน และครู – อาจารย์ เป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อเป็นรูปแบบมาตรฐานในการให้สุขศึกษาเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพแก่นักเรียนหญิง ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากผู้เกี่ยวข้องหลายท่าน ซึ่งไม่อาจนำมากล่าวได้ทั้งหมด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. นิพนธ์ มานะสถิตพงศ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมพล ดันสกุล ที่กรุณา รับเป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และที่ปรึกษาร่วม ได้ให้การดูแลช่วยเหลือ เอาใจใส่ผู้วิจัยอย่างดียิ่งมาโดยตลอด ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขสารนิพนธ์ เพื่อให้สมบูรณ์ที่สุด

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.ชนาธิป ศรีสุระ นางสาววิไล คุณคำ และ นางกัญญารัตน์ กันยะกาญจน์ ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาในเขตตำบลกระโสม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานีทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือ

และอำนวยความสะดวก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย กราบขอบพระคุณท่านสาธารณสุขอำเภอเมืองอุบลราชธานี ขอขอบคุณกำลังใจจากเพื่อนร่วมงานในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกระโสม เพื่อนักศึกษาวิชาการบริหารสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ รุ่นที่ 3 ตลอดจนเจ้าหน้าที่สาขาวิชาการบริหารสาธารณสุข ที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอขอบคุณนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวถึง ที่มีส่วนเอื้ออำนวยให้สารนิพนธ์นี้สำเร็จด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงได้จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ผู้มีพระคุณทุกท่าน ตลอดจนนักวิชาการต่างๆ ที่ผู้วิจัยอ้างอิงดังปรากฏในสารนิพนธ์นี้ทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงสาธารณสุข. (2554). รายงานการสำรวจการบริโภคยาสูบในเยาวชนไทย พ.ศ. 2552 ภายใต้ Global Youth Tobacco Control Survey 2009. นนทบุรี.

ประภาพร โพธิ์ทอง. (2551). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาโรงเรียนเซนต์จอห์นโปลิเทคนิคกรุงเทพฯ มหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.

ศรีธัญญา เบญจกุล และคณะ. (2555). สถานการณ์และแนวโน้มการบริโภคยาสูบของประชากรไทย พ.ศ.2534-2552 และ พ.ศ.2554 วิเคราะห์โดย ศจย.ศิริวรรณ พิทยรัง รั้งสถุญญและคณะ. สรุปสถานการณ์การควบคุมการบริโภคยาสูบของประเทศไทย พ.ศ. 2555. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เจริญติ่มนคงการพิมพ์, 2555.

สำนักควบคุมการบริโภคยาสูบ กรมควบคุมโรค.(2555) สถานการณ์ และแนวโน้มการบริโภคยาสูบของประชากรไทย อายุ 15 ปีขึ้นไป พ.ศ.2534-2554. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ Health Information System Development Office (HISO). สถานการณ์การสูบบุหรี่ของคนไทย. 2557 (ออนไลน์) เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2557 จาก <http://www.hiso.or.th/hiso/tonkit/tonkits>
- Becker, M. (1974). *The Health Belief Model and Sick Role Behavior*. New Jersey : Charles B. Slack.
- Becker, M. H. and others. (1974). *The American Journal of Public Health*. New Jersey : Charles B. Slack.
- Cobb, S.(1979) *Social Support as a Moderator for Life Stress*. New York : Psychosomatic Medicine.
- Kahn, R. L. (1979) *Aging From Birth to Death : Interdisciplinary Perspectives*. Boulder, Colo : Westview.
- Orem, D.E. (1980) *Nursing : Concept of practice*. New York : Appleton and Lange.
- Pender. N.J. (1987) *Health Promotion in Nursing Practice*. (2nded). East Norwalk : Appleton Century-Crofts.
- Rosenstock, I.M. (1974) *The Health Belief Model and Personal Behavior*. New Jersey : Charles B. Slack.